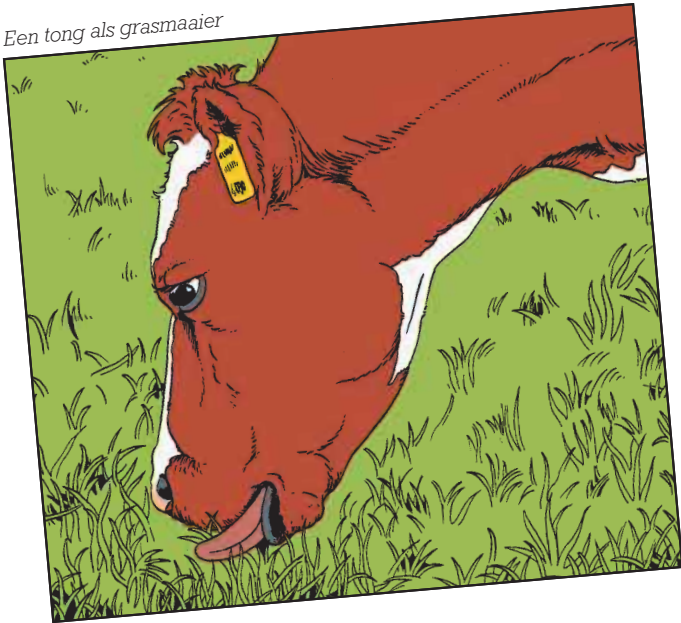

Een tong als grasmaaier

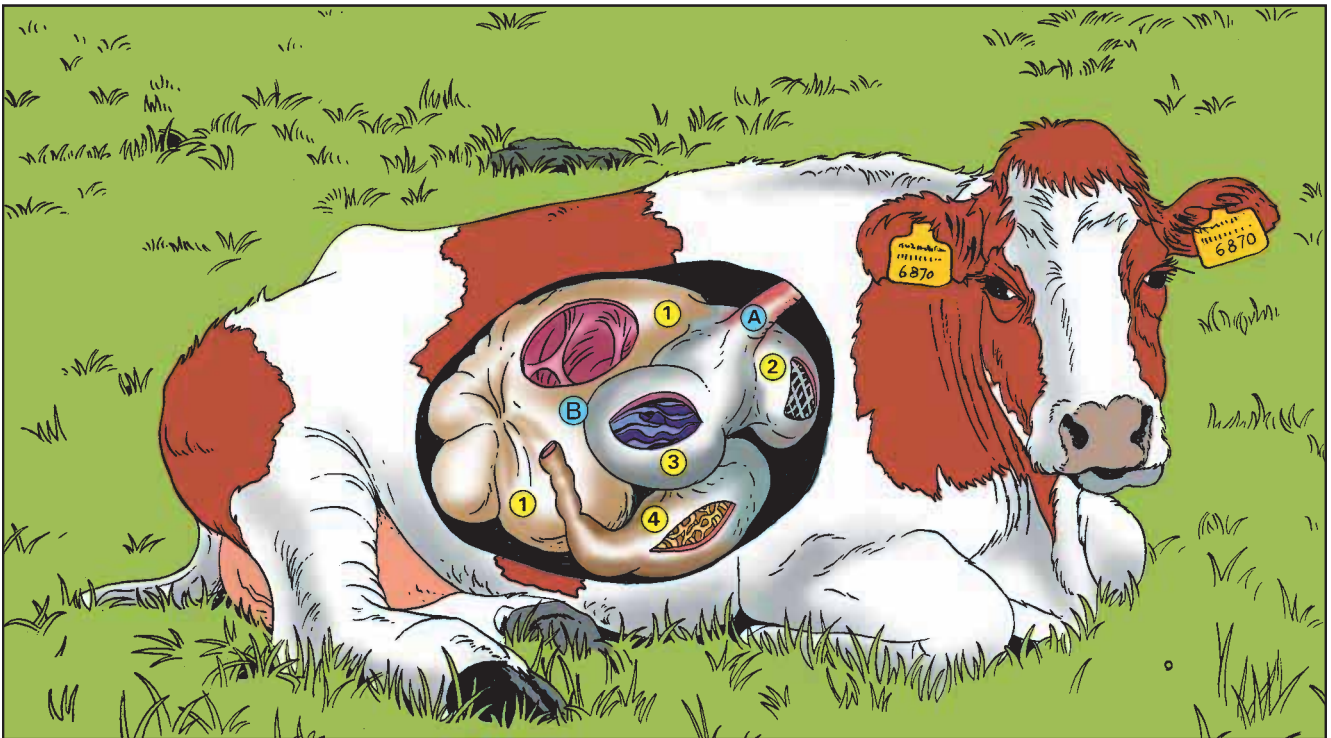
Een koe heeft vier magen

In de zomer lopen de koeien met hun grote poten in hun eigen eten: het gras in de wei. De koe slaat haar lange tong om de grassprietten heen en snijdt ze met haar tanden af. Een koe heeft acht tanden in de onderkaak, in de bovenkaak zitten geen tanden. Bijna zonder te kauwen slikt ze het gras door. Al het gras komt in een grote maag terecht, de pens. De pens is een soort voorraadvat.

Na het grazen gaat de koe rustig liggen. Dan boert ze steeds balletjes gras op die ongeveer zo groot zijn als een tennisbal. Die balletjes zijn gemaakt in de tweede maag, de netmaag. Op haar gemak kauwt ze met haar kiezen het gras, sommige plukken wel meer dan zestig keer. Dat is nodig ook, want gras is niet makkelijk fijn te krijgen. Als ze het herkauwde gras weer inslikt, komt het in de boekmaag. Daar zitten aan de binnenkant allemaal vouwen, het lijken wel bladzijden uit een boek. De boekmaag haalt vocht uit het voedsel. Tot slot komt het eten in de vierde maag, de lebmaag. Dat is net zo'n soort maag als jij hebt.

Het steeds opnieuw kauwen van het gras noem je herkauwen. Heel vroeger waren de koeien bang om aangevallen te worden door roofdieren. Zo snel mogelijk aten ze hun pens vol met gras om het daarna op een veilige plaats te herkauwen. Voor roofdieren hoeft een koe niet meer bang te zijn, maar herkauwen doet ze nog steeds.

Een koe vindt niet ieder grasje lekker. Malse grassprietten met een lekkere smaak eet ze zo op. Grassen met haren op de bladeren of met ruwe bladeren lust een koe niet zo graag. Een koe is ook kieskeurig met de andere planten in de wei. Een hapje klaver is zo weg, maar voor zuring en boterbloemen trekt ze haar neus op.

Rustig kauwend terwijl jij naar de magen kijkt

A Slokdarm

B De magen: 1 pens, 2 netmaag, 3 boekmaag, 4 lebmaag